

عنوان مقاله:

دوره کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی در ترازوی تحلیل و نقد

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت و برنامه ریزی در نظام های آموزشی، دوره 13، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

امین باقری - دانش آموخته دکتری مدیریت آموزشی، گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران،

جمیله علم الهدی - دانشیار فلسفه تعلیم و تربیت، گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: اغلب بحران های تربیتی و مسائل آموزشی در خلا دانشی تعلیم و تربیت ریشه دارد. دانش تعلیم و تربیت بیش از همه محصول فعالیت های علمی دوره های تحصیلات تکمیلی است. مدیریت آموزشی یکی از علوم تربیتی است که در چند دهه اخیر به لحاظ کمی رشد بسیار زیادی داشته و اغلب دانشکده های علوم تربیتی به تاسیس و اجرای دوره های ارشد و دکتری پرداخته اند. ولی پرسش این است که سهم رشته مدیریت آموزشی در پیشرفت دانش تعلیم و تربیت و حل مسائل تربیتی کشور چیست. برای پاسخ به این پرسش در تحقیق حاضر تلاش شده وضعیت موجود برنامه درسی رشته مدیریت آموزشی در مقطع کارشناسی ارشد با رویکرد کیفی و با کمک روش تحقیق موردی، مورد بررسی قرار گیرد. مواد و روش ها: جامعه تحقیق اعضای هیات علمی و دانشجویان دکتری مدیریت آموزشی هستند که با روش نمونه گیری هدفمند و در دسترس، ۱۱ نفر جهت مصاحبه کیفی و نیمه ساختاریافته انتخاب شدند. داده های حاصل با استفاده از روش تحلیل کیفی نظام مند اشتراوس و کوربین مورد تحلیل قرار گرفت. بحث و نتیجه گیری: یافته های تحقیق بیانگر مسایل و چالش های متعددی است که از سطح آشکار اشتغال تصادفی و سردرگمی حرفه ای دانش آموختگان تا مسائل نظری و غیرملموس هم چون جایگاه و قلمرو نامشخص مدیریت آموزشی را شامل می شود. درخصوص بازنگری و اصلاح وضعیت موجود نیز بازنگری همه جانبه و راهبردی در مجموعه ای از عوامل متعدد برنامه درسی ضرورت پیدا می کند. از این رو، دوره های تحصیلات تکمیلی مدیریت آموزشی بایستی متوجه تربیت دانشجویانی باشند که در درک، تحلیل، نقد و طراحی و بازآفرینی نهادها و سیستم های آموزشی توانمند باشند.

کلمات کلیدی:

بازنگری و اصلاح دوره های آموزشی، برنامه درسی، مدیریت آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1268916>

